

58 pCt. af den hele Styrke i Jylland-Fyn og 42 pCt. paa Sjælland. Fodfolksafdelingerne — og det er jo Hovedmassen — kræver efter dette Forslag, at der i Jylland-Fyn udskrives 62 pCt., og at der til de sjællandske Afdelinger udskrives 38 pCt. Det vil altsaa sige, at der endnu er 4 pCt. for meget i Jylland-Fyn, men det udlignes saa godt som fuldstændigt ved, at de 450 Mand, som aarligt udskrives til Kystartilleriet, i Hovedsagen maa blive udskrevet fra Sjælland. Altsaa ogsaa denne Mangel, som Generalerne har peget paa, er i Hovedsagen afhjulpel.

Den tredje Mangel, som Generalerne omtaler, er, at Regeringsforslaget slet ikke opstiller Depotstyrker eller lignende Formationer, som kan aflaste den mobile Styrke fra den omfattende, men ganske nødvendige Tjeneste bag Hærens Front. Denne Mangel er fuldstændig afhjulpel, idet der nu efter dette Forslag aarligt bliver indkaldt 1500 Mand til Uddannelse i Landstormen. Det vil ved Mobilisering give en Styrke paa 15.000 Mand til Anvendelse til Tjeneste bag Fronten, nemlig til Bevogtning af Kommunikationsmidler, Kunstkonstruktioner og lignende.

Den fjerde Mangel, som Generalerne paapeger, er, at Fodfolkets første Uddannelsesetid er nedsat fra 5½ til 5 Maaneder, altsaa med 15 Dage. Generalerne udtaler, at denne Uddannelsesetid er betænkelig kort under Hensyn til Erfaringerne fra Verdenskrigen, der stiller endog betydelige Fordringer til den enkelte Mand, som hidtil var ukendte, fordi den moderne Kampmaade fordrer en Selvstændighed, en Forstaaelse og en Selvdisciplin hos den enkelte, som maa være grundfæstet for at kunne holde i Farens Stund. Denne Mangel ved Forslaget er ikke helt afhjulpel, og det maa beklages. En første Uddannelsesetid paa 165 Dage er i Virkeligheden meget kort, men jeg vil tilføje, at Forslaget dog er noget bedre, end det straks ser ud til. I de to kommanderende Generalers Forslag kræves der en første Uddannelsesetid paa 165 Dage, to Genindkaldelser à 25 Dage og en Genindkaldelse paa 10 Dage. Den sidste Genindkaldelse falder i det 10de til 14de Værnepligtsaar, og denne Indkaldelse er forlangt, for at de gamle værnepligtige, som ikke mere skal bruges til Krigsstyrken, kan blive instrueret i de Pligter, som vil paahvile dem ved Mobilisering, i Bevogtnings- eller anden Tjeneste bag Fronten; altsaa, denne Indkaldelse har ikke Værdi for den krigsmæssige Uddannelse. Det her forelig-

gende Forslag byder en første Uddannelsesetid paa 150 Dage og to Genindkaldelser à 28 Dage. Der er altsaa lagt 6 Dage paa ved Genindkaldelserne, fordi Uddannelsen i højere Led maa foregaa under Genindkaldelserne i Stedet for som tidligere under Rekruttskolen. Der bliver altsaa i Virkeligheden en Nedgang i Uddannelsen, ikke paa 15 Dage, men paa 9 Dage, og selv denne Nedgang paa 9 Dage vil kunne indvindes paa anden Maade. Ved Bataillonerne af mit Regiment blev der under Uddannelsen i Fjor anvendt en Tid af 12—13 Dage pr. Mand til Vagt og Arbejde. Den Tid bør kunne indskrænkes, og jeg vil meget henstille til den højtærede Forsvarsminister ved en Omorganisation af Vagttjenesten særlig her i København og ved i saa høj Grad som muligt at frigøre Rekrutterne for Arbejdstjeneste at hjælpe paa denne Uddannelsesetid. Jeg vil dog ikke undlade at tilføje, at selv om det sker, vil det kræve et meget energisk, maalbevidst og intensivt Arbejde fra Hærens Befalingsmænds Side at naa et tilfredsstillende Resultat, thi Fordringerne til Soldatens krigsmæssige Uddannelse er steget stærkt. Med det Arbejde, der for Tiden præsteres i Hæren, og med de Bestræbelser, der gøres for at bortkaste alt det, som ikke har krigsmæssig Værdi, er jeg ikke i Tvivl om, at der vil naas saa godt et Resultat i den tilstaaede Tid, som det overhovedet er muligt, thi Befalingsmændene vil sikkert ogsaa i Fremtiden gaa til deres Arbejde med den samme Pligtopyldelse, samme Energi og Interesse, som de hidtil har gjort. Hvis det lykkes at føre denne Hærløve ud i Livet paa gunstig Maade — og jeg tvivler ikke om, at den højtærede Forsvarsministers Bestræbelser vil være rettet herpaa —, saa er det min Tro, at det snart vil gaa op for den danske Befolkning, hvilket samfundsnyttigt Arbejde der bliver udført i den danske Hær for den danske Ungdom, og saa tror jeg ogsaa, at hvis det i Fremtiden skulde vise sig, at denne Uddannelsesetid ikke kan slaa til til at naa et tilfredsstillende Resultat, saa vil et eventuelt Forslag om atter at give denne Uddannelsesetid en mindre Tilyækst sikkert ogsaa møde Forstaaelse og Tilslutning her paa Rigsdagen.

Det var de Hovedmangler, som Generalerne har omtalt. Men dernæst fremsætter de nogle andre Anker mod Forslaget, som jeg nærmere skal omtale. Den første af disse er Nedlæggelsen af Bornholms Væbning. Selv om dette Spørgs-